

[Formanden.]

Mødet, er, at de forholder sig rolige og tavse. Gentagelse vil foranledige, at Tilhørerpladserne rømmes.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod at bære Uniform m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4939; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5136).

Sagen sattes til Forhandling.

Alsing Andersen: Paa det socialdemokratiske Partis Vegne kan jeg give Tilsgagn om Støtte til Gennemførelsen af dette Lovforslag. I og for sig maa man selvfølgelig beklage, at Forholdene gør det nødvendigt at lovgive paa dette Omraade, men vi kan for vort Vedkommende ganske tiltræde den Motivering, hvormed den højtærede Regering har ledsaget dette Lovforslags Fremsættelse. Naar jeg siger, at man i og for sig maa beklage det, er det bl. a., fordi jeg har den Opfattelse, at det for Flertallet af de Organisationers Vedkommende, som her er Tale om, ingenlunde er saaledes, at dette, at de har ikklædt sig en Uniform, som man siger, er Udtryk for noget Ønske om at uniformere sig og skabe en særlig Korpsaand, der skulde volde Vanskeligheder og skabe Uro i Samfundet. Tværtimod tror jeg, man kan sige, at for de allerfleste Organisationers Vedkommende hænger denne Iklædning af en Uniform i høj Grad sammen med de Former, som det organiserede Ungdomsliv nu en Gang har taget i den moderne Tid.

Det er ganske givet, at i vor Tid, hvor Ungdomslivet i høj Grad former sig i den fri Natur, ved Udflugter, Lejrliv o. s. v., er det mere praktisk at iklæde sig en enkel Bluse, som der her kan være Tale om, end at ofre sit pæne Tøj, om jeg saa maa sige, til disse Udflugter og dette Lejrliv, og det tror jeg ogsaa er Hovedmotivet til den Bevægelse. Men selv om dette er en praktisk Begrundelse, er jeg for mit Vedkommende af den Opfattelse, at det ingenlunde er nogen

Nødvendighed for disse Bevægelser, jeg tror de meget vel vil kunne trives og varetage deres Opgaver ogsaa uden dette.

Og hertil kommer, hvad der er det afgørende, at man ikke kan lukke Øjnene for, at der i de senere Tider har vist sig visse Tilløb til uheldige Udslag af en vis Konkurrence mellem de paagældende Organisationer. Man har set, at det har medført Uro, at det hist og her kan skabe en vis Ophidselse. Ja, man har endogsaa set, at der kan forekomme Begivenheder, der kan medføre Skade paa Liv og Lemmer for de paagældende. Det er jo ejendommelige Foreteelser, som imidlertid er forklarlige i Tider som vore, hvor de mere følelsesbetonede Strengte paa disse Omraader let kommer i kraftige Svængninger.

Vi har den Opfattelse, at det er baade Regeringens og Lovgivningsmagtens Opgave at have sin Opmærksomhed henvendt herpaa. Vi har fra andre Lande alvorlige Vidnesbyrd om ulykkelige Virkninger af en saadan Uniformskaprøstning, om jeg maa kalde det saaledes, og vi har den Overbevisning, at hvis vi vil drage Lære af Begivenhederne andetsteds og fra Lovgivningsmagtens Side gøre vort til, at saadanne Begivenheder kan undgaas her, bør man i Tide træffe Foranstaltninger paa dette Omraade. Man bør drage Lære af Begivenhederne andetsteds, og vi mener, at det netop paa et Omraade som dette er af afgørende Betydning, at man griber regulerende ind, før Udviklingen i uheldig Retning har taget Fart.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg paa Socialdemokratiets Vegne anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse.

Brorsen: Ekstraordinære Tider medfører tidt, at Lovgivningsmagten maa gaa til Foranstaltninger, vi under normale Forhold ikke havde tænkt overhovedet at skulle gaa i Gang med. Der er jo en Uro overalt i Verden i denne Tid, i alt Fald i en Række Lande. Heldigvis, kan vi sige, indtil nu er denne Uro kun optraadt ret sporadisk i vort lille Samfund. Men naar man vil træffe forebyggende Forholdsregler, gælder det jo om, at de kommer i Tide, og Regeringen har ved det Lovforslag, den har fremsat i denne Aftentime, ment, at en Gennemførelse af Lovforslagets Principper alligevel i nogen Grad vil virke forebyggende under Tider som dem, vi nu gaar i Møde.

Jeg er enig baade med de Talere, der har haft Ordet, og med den højtærede Justitsminister i, at det er en mærkværdig Uniformeringsepidemi, vi er inde i i disse Aar. Den gaar fra Land til Land, og det er rig-